

זוהר הקדוש מיטן פירוש מתוק מדבש אויף די פרשה

פרשת נח		
מתוק מדבש	וילגא	ז'וב
קלז	עא ע"ב	ראשון
קמה	עב ע"א	שני
קנ	עב ע"ב	שלישי
קנו	עג ע"א	רביעי
קסב	עג ע"ב	חמישי
קסח	עד ע"א	שישי
קעד	עד ע"ב, עה ע"א	שבת

טעמי האיסור להאריך בא"ף דאחד בקריאת שמע

ויהיו חיי שרה פירוש דזכותה בהו בכלהו ועשתה מצות ומעשים טובים בכל ימי חייה, ולא כתיב בכלהו נשי ויהיו חיי חנה ולא כתוב בכל הנשים לשון ויהיו חיי חוה, וכן בכל שאר הנשים לא כתוב בהן ויהיו חיי פלונית, היא אתדבקת בחיין לפי שהיא נתדבקה בחיים עליונים, ועל דא דילה הוו חיין ועל כן החיים שלה היו חיים אמתיים.

זפאה איהו מאן דאזעיר גרמיה בהאי עלמא אשרי לו למי שמקטין עצמו בזה העולם, פמה איהו רב ועלאה בההוא עלמא שע"ז כמה הוא גדול ורם בעולם העליון, והכי פתח רב מתיבתא וכך פתח ואמר הראש ישיבה, מאן דאיהו זעיר איהו רב מי שמקטין עצמו בעוה"ז הוא גדול בעולם העליון, מאן דאיהו רב איהו זעיר מי שמחזיק עצמו לגדול בעוה"ז הוא נחשב לקטן בעולם העליון, ונרמז ענין זה במה דכתיב ויהיו חיי שרה וגו' פירוש מאה דאיהו חושבן רב מאה שהוא חשבון גדול פתיב ביה שנה, זעירו דשנין חד אזעיר ליה למיעוט של שנה אחת המעיט אותו, שבע דאיהו חושבן זעיר שבע שהוא חשבון קטן, אסגי ליה ורפי ליה דכתיב שנים הגדיל והרבה אותו דכתיב שנים לשון רבים, תא חזי דלא רפי קדשא בריך הוא אלא לדאזעיר בא וראה שלא הגדיל הקב"ה אלא למי שהמעיט עצמו, ולא אזעיר אלא לדרפי ולא הקטין אלא למי שהגדיל עצמו, זפאה איהו מאן דאזעיר גרמיה בהאי עלמא אשרי למי שמקטין עצמו בעוה"ז, פמה איהו רב בעלויא לההוא עלמא ועי"ז כמה הוא גדול במעלה לעולם הבא, ע"כ. (מפרשים)

ע"ט

דער וועלט דער איז גרויס אינעם עולם העליון, ווער עם האלט זיך גרויס אויף דער וועלט דער ווערט גערעכנט אלס קליין אויפן עולם העליון, און דאס איז מרומו אין דעם וואס עם שטייט אין פסוק "ויהיו חיי שרה", דאס הייסט אז אויף הונדערט וועלכער איז א גרויסן חשבון, שטייט דערויף "שנה", א יאר, דער פסוק האט אים קליין געמאכט צו דאס ווייניגסטע וואס דאס איז איין יאר, און זיבן וועלכער איז א קליין חשבון, האט עם דער פסוק גרויס געמאכט און פארמערט ווייל עם שטייט דערפון "שנים" בלשון רבים, קום און זע אז דער אויפערשטער האט נאר גרויס געמאכט דעם וועלכער מאכט זיך קליין, און ער האט נאר קליין געמאכט דעם וועלכער האלט זיך גרויס, וואויל איז דער וועלכער מאכט זיך קליין אויף דער וועלט, און דורכדעם איז ער אזוי גרויס אין זיין מדרגה אויף יענער וועלט.

די טעמים פונעם איסור אויסצוציען דעם א"ף פון אהד ביי קריאת שמע עם שטייט אין פסוק "ויהיו חיי שרה", דאס הייסט אז זי האט זוכה געווען און געטון מצוות און מעשים טובים אלע טעג פון איר לעבן, אבער ביי אנדערע פרויען שטייט נישט אזא לשון, ויהיו חיי חנה, און אזוי אויך ביי די אנדערע פרויען שטייט נישט ויהיו חיי פלונית, דאס איז ווייל זי האט זיך פאהאפטן אין די חיים עליונים, און דערפער איז איר לעבן געווען אן אמת'ע לעבן.

וואויל איז דער וועלכער מאכט זיך קליין אויף דער וועלט, ווייל דורכדעם איז ער אזוי גרויס און דערהויבן אויף יענער וועלט, און אזוי האט אנגעהויבן און געזאגט דער ראש ישיבה, ווער עם מאכט זיך קליין אויף

מאן דפסק יתפסק מי שפסק יהיה נפסק, וביאור הדברים הוא להלן, מאן דקצר יתקצר מי שקיצר יתקצר, מאן דקצר יתארף מי שקיצר יתארף, ומפרש רצונו לומר מאן דפסק מלין דאריותא על מלין בטלין יתפסקון חיוהי מהאי עלמא מי שפוסק מדברי תורה לדבר דברים בטלים יהיו חייו נפסקים מזה העולם, ודיניה קיימא בההוא עלמא ודינו קיים עדיין לדון ולענוש אותו בעולם העליון, מאן דקצר אמן ולא מארף גו נייחא יתקצר מחיין דהאי עלמא מי שמקצר בעניית אמן פי' שאומר אמן חטופה וקטופה ולא מאריך בו לאמרו בנחת, יתקצר מחייו של עולם הזה, כי צריך לענות אמן בנעימה ובמתיקות, מאן דאמר אחד אצטריך לחטפא אלף וילקצר קריאה דיליה ולא יעפב בהאי אות פלל ומי שאומר אחד דקריאת שמע צריך לחטוף באות א' ולקצר קריאה שלה ולא יתעכב באות זו כלל, כדי שלא ישמע כאילו אומר אי חד ח"ו, ולפי הסוד, א' דאחד מורה על אחדות אין סוף ב"ה, ושם אין שום השגה ולא התבוננות, כי לית מחשבה תפיסא ביה כלל, ולכן אסור להאריך ולהתבונן בה, ומאן דייעביד דא יתארכון חיוהי ומי שיעשה כן יאריך ימים בעולם הזה.

(דף קכב ע"ב בתוספתא, ובביאורינו כרך ג עמ' יא-יג)

הנשמה דואגת ונעשית אפטרופוס ללמד זכות על הגוף

רבי יוסי בן רבי יהודה, אזיל למיחמי לרבי חייא ר"י הלך לראות ולבקר את ר' חייא, אמר ליה לימא מר אמר לו ר"י לר"ח יאמר לי מורי, אי שמע האי פרשתא היך אמרו מארי מתניתא אם שמע ביאור פרשה זו של עניני אברהם ושרה איך פירשו בה בעלי המשנה, דפרשוה בעניינא דנשמתא שפירושה בעניני הנשמה, אמר זפאח חולקיהון דצדיקיא בעלמא דאתי אמר רבי חייא לרבי יוסי אשרי חלקיהם של הצדיקים בעולם הבא, דכף היא אורייתא בלבהון פמפועא רבא דמאי שכן היא התורה בלבם כמעין גדול של מים, דאף על גב דמסתימין ליה שאעפ"י שסותמים אותו, מסגיאות מייא פתחי מבויעין דנבעין לכל עיבר אבל מרבוני המים נפתחים שוב המעינות ונובעים לכל צד. תא שמע רבי יוסי רחמא את בא ושמע ר' יוסי שחביב אתה לי, אנא אימא לך בהאי פרשתא

ע"ט

מען דארט נישט אויסציען אדער אריינטראכטן, און ווער עם וועט זיך אזוי פירן וועט מען אים פארלענגערן זיינע טעג אויף דער וועלט.

*די נשמה זארגט און ווערט אן אפטרופוס צו מלמד זכות זיין אויפן גוף

רבי יוסי דער זון פון רבי יהודה איז גענאנגען זען און באזוכן רבי חייא, האט רבי יוסי געזאגט צו רבי חייא, זאל מיר מיין האר זאגן, צי ער האט געהערט אן ערקלערונג איבער די פרשה פון די ענגנים פון אברהם און שרה, וויאזוי די בעלי המשנה האבן עם ערקלערט, וואס זיי האבן עם געגעבן צו פארשטיין אין די ענגנים פון די נשמה, האט רבי חייא געזאגט צו רבי יוסי, וואויל איז דער טייל פון די צדיקים אין עולם הבא, וואס די תורה איז אין זייער הארץ אזוי ווי א גרויסן קוואל וואסער, וואס אפילו מען פארשטאפט עם, פונדעסטוועגן וויבאלד די וואסער איז אזויפיל, ווערן די קוועלער צוריק געעפנט און זיי פליסן אויף יעדן זייט. קום און הער רבי יוסי וואס די בייסט פאליבט ביי מיר, איך וועל דיר זאגן א זאך אין דעם

ווער עם האט אפגעהאקט דער וועט אפגעהאקט ווערן, אזוי ווי עם וועט פאלד ערקלערט ווערן, ווער עם האט קורץ געמאכט דער וועט ווערן געמאכט קורץ, ווער עם האט קורץ געמאכט דער וועט ווערן געמאכט לאנג, דאס מיינט, ווער עם האט אפגעהאקט די ווערטער פון די תורה כדי צו רעדן דברים בטלים, וועט זיין לעבן אפגעהאקט געווארן פון דער וועלט, און זיין דין בלייבט נאך אז ער זאל ווערן געמ'שפט און פאשטראפט אויפן עולם העליון, ווער עם איז מקצר ביים ענטפערן אמן, דאס הייסט אז ער ענטפערט אן אפגעכאפטע אדער אפגעהאקטע אמן און איז נישט מאריך עם צו זאגן געלאסן, וועט קורץ ווערן פון זיין לעבן אויף דער וועלט, ווייל מען דארף ענטפערן אמן געשמאק און מיט זיסקייט, און ווער עם זאגט "אחד" פון קריאת שמע דארף אפכאפן דעם אות אלף און עם זאגן קורץ און זיך איבערהויפט נישט אויפהאלטן ביי דעם אות, כדי עם זאל זיך חלילה נישט הערן ווי ער זאגט אי חד, און על פי סוד מיינט עם וויבאלד דער אלף פון אחד ווייזט אויפן איינציגקייט פונעם אויבערשטן, און דארט איז נישטא קיין שום השגה און קיין שום אריינטראכטן, ווייל קיין שום מחשבה קען אים נישט פאגרייפן, דעריבער טאר

אני אומר לך דבר בפרשה זו, והוא כי לעולם אין גוף האדם אחר הסתלקותו מן העולם נכנס בחשבון הצדיקים על יד דומה, עד שתראה לו הנשמה פנקס סימנה, שנותנין לה הפרובים בגן עדן. אמר רבי יוסי, אנה שמענא, דהא נשמתא בתר דעיילת תמן אני שמעתי כי הנשמה אחר שנכנסה כבר בג"ע התחתון, היא אזלת לסלקא לאתרה לעילא היא הולכת לעלות למקומה למעלה לג"ע העליון, ולא למיחת לתתא ואין רצונה כבר לרדת למטה, אבל קודם שתעלה ותפנס בג"ע, נעשית אפטרופוס הגוף על יד דומה ללמד זכות על הגוף, ומראה לו לדומה שראוי הוא הגוף לקבל שכר ארבע מאות עולמות שהם עלמין דכסופין כדלקמן, ופי' עולמות, אורות נעלמים שהגוף יהנה מהם לעולם הבא, אמר רבי חייא, הא רבי אלעזר אמר, דהא דומה ידע שהגוף ראוי לקבל ת' עלמין דכסופין, קודם שהנשמה מראה לו סימן, משום דמכרזי עליה בגנתא דעדן משום שמכרזים על הנשמה בג"ע, אבל אנה פך שמענא אבל אני כך שמעתי, די בעדנא דיהבין לה פנקסא חזר על גופא לאעיל ליה בפתקא דצדיקיא על ידי דדומה כי בשעה שנותנים להנשמה פנקס היא חוזרת ומשתדלת עבור הגוף שיכניסו אותו ע"י דומה בכתב של הצדיקים שבו כתובים אותם שיקומו בתחיית המתים, ועתה חוזר לבאר רבי יוסי ואמר הדין הוא דכתיב אך אם אתה לו שמעני, נתתי כסף השדה קח ממני ושואל מהו כסף השדה ומפרש דא הוא כסופא דארבע מאות עלמין דיהבין ליה לאחסנא זהו ארבע מאות עולמות חשוקים וחמודים שנותנים להגוף לרשת להנות מהם לעולם הבא, ור"ל שאברהם הרומז על הנשמה משתדל בענין ארבע מאות שקל כסף שהם הארבע מאות עלמין דכסופין לצורך שדה הרומז על הגוף.

רב יוסף פד הנה שמע פרשתא דא ממאריהון דמתיבתא ר"י כשמע פירוש פרשה זו מבעלי הישיבה, והיינו פירוש הנ"ל, הנה אמר מאן דאיהו עפרא מאי קא זכי להאי היה אומר מי שהוא עפר איך יזכה לזה התענוג של ארבע מאות עלמין דכסופין, מאן יזכה ומאן יקום מי יזכה ומי יקום להנות באותם העולמות, הדין הוא דכתיב מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו, דהיינו בעולמות הכסופים, ר"ל שצריכים לזכויות כדי לזכות לכך. אמר רבי

ע"ט

מען זאל אים אריינגעמען דורך דומה אינעם שריפט פון די צדיקים וואו עס שטייען די וועלכע וועלן אויפשטיין ביי תחיית המתים, יעצט גייט רבי יוסי צוריק, צו ערקלערן די פרשה, און ער זאגט, דאס זאגט דער פסוק "אך אם אתה לו שמעני, נתתי כסף השדה קח ממני", דאס מיינט צו זאגן, דאס זענען די פיר הונדערט אויסגעווארטע און גלוסטניגע וועלטן וואס מען געבט פארן גוף צו ירשען און געניסן פון זיי אויף דעם עולם הבא, און דאס מיינט צו זאגן אז אברהם וועלכער איז מרמז אויף די נשמה, איז זיך משתדל פאר די פיר הונדערט שקל וואס זיי זענען די פיר הונדערט עלמין דכסופין, פארן שדה-פעלד וואס איז מרמז אויפן גוף.

ווען רב יוסף האט געהערט דעם ערקלערונג פון די פרשה פון די בעלי הישיבה, דאס מיינט מען דעם אויבנדערמאנטן ערקלערונג, האט ער געזאגט, ווער עס איז ערד, וויאזוי וועט ער זוכה זיין צו דעם פארגעניגן פון די פיר הונדערט עלמין דכסופין, ווער וועט זוכה זיין און ווער אויפשטיין צו געניסן פון אט די עולמות, דאס זאגט דער פסוק "מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו", דאס מיינט מען אין די עלמין דכסופין, דאס הייסט אז מען מוז האבן זכותים כדי זוכה צו זיין דערצו. האט רבי אבא

פרשה, און דאס איז, אז דער קערפער פונעם מענטש, נאכדעם וואס ער גייט אנוועק פון דער וועלט, גייט ער נאכגיט אריין אינעם חשבון פון די צדיקים דורכן מלאך דומה, ביי די נשמה ווייזט אים איר בוך אלס סימן, וואס די "כרובים" מלאכים געבן איר אין גן עדן. האט רבי יוסי געזאגט, איך האב געהערט אז די נשמה, נאכדעם וואס זי איז שוין אריינגעגאנגען אינעם אויטערשטן גן עדן, גייט זי ארויף צו איר ארט אויבן אינעם אויבערשטן גן עדן, און זי וויל שוין גישט אראפגיין אונטן, אבער איידער זי גייט ארויף אויבן און זי גייט אריין אין גן עדן, ווערט זי אן אפטרופוס פארן גוף געבן דומה, צו מלמד זכות זיין אויפן גוף, און זי ווייזט דומה אז דער גוף איז ווערד צו פאקומען שכר פיר הונדערט עולמות וואס זיי זענען די עלמין דכסופין, אזוי ווי עס וועט ווייטער ערקלערט ווערן, און עולמות מיינט מען דא, פארהיילענע אורות וואס דער גוף וועט געניסן פון זיי אויף עולם הבא, האט רבי חייא געזאגט, רבי אלעזר האט דאס געזאגט, אז דומה ווייסט דאך אז דער גוף איז ווערד צו פאקומען די פיר הונדערט עלמין דכסופין, איידער די נשמה ווייזט אים א סימן, וויבאלד מען טוט אויסרופן אויף די נשמה אין גן עדן, נאר איך האב אזוי געהערט, אז אינדערצייט וואס מען געבט צו די נשמה דעם בוך טוט זי ווייטער משתדל זיין פארן גוף אז

אבא, תא חזי מאי דכתיב, וישמע אברהם אל עפרון, וישקל אברהם לעפרון את הפסך פירוש דא הוא פסופא רפתא דאינון עלמין וכסופין זה הוא חמדה הגדולה ותענוג הגדול של אותם העולמות הנחמדים, ארבע מאות שקל פסך פירוש ארבע מאות עולמות והנאות וכסופין. ומש"כ עובר לסוחר פירושו רב נחמן אמר, שיעבור זה הצדיק כל שערי שמים וירושלים של מעלה ואין מוחה בידיה (ה"ג), תא חזי מה כתיב, ואחרי כן קבר אברהם שהוא הנשמה את שרה אשתו פירוש את הגוף הנקרא שרה, והיינו כדברי ר"ח שהנשמה דואגת שהגוף יהיה ונמנה עם שאר הצדיקים בחבורתם, מפתקא דממנא על ידוי דדומה ונמנה בהכתב הממונה על ידי דומה להיות נמנה בין שאר הצדיקים, אמר רבי יצחק, הכי גמירנא כל אינון דכתיבין בידי דדומה וממנן על ידוי כך למדנו שכל אותם הכתובים בידו של דומה וממונים על ידו, יקומו לזמנא דזמין לאחיא דיירי עפרא יקומו לזמן שעתיד הקב"ה להחיות את שוכני העפר, ווי להון לרשיעיא דלא כתיבין על ידוי בפתקא אוי להם לרשעים שאינם כתובים על ידו בכתב שלו,

(דף קכג ע"ב בתוספתא, ובביאורינו כרך ג עמ' טו-יח)

אברהם ראה את אורות נפשות אדם וחוה במערת המכפלה

רבי יהודה אמר בא לכאר למה בחר אברהם את מערת המכפלה למקום קבורה לו ולאשתו, ואמר כי אברהם ידע בהיא מערתא סימנא אברהם היה יודע סימן במערת המכפלה ששם יהיה מקום קבורתו, ולפייה ורעותיה תמן הנה ולבו ורצונו היה להקבר שם, בגין דמקדמת דנא עאל לתמן לפי שמקודם כבר נכנס לשם ביום השלישי למילתו כמבואר לקמן, וחקמא לאדם וחוה טמירין תמן וראה שם את אדם וחוה טמונים שם, ומנא הנה ידע דאינון הוו ומנין היה יודע שאלו הציונים שהיו שם היו של אדם וחוה, אלא חמא דיוקניה ואסתפל אלא שראה צורתו של אדם הראשון ר"ל ראה את נפשו השורה בקבר על העצמות והתבונן בה, ואתפתח ליה חד פתחא דגנתא דעדן תמן ונפתח לו שם פתח אחד של הגן עדן, וההוא דיוקנא דאדם הנה קאים לגביה ואותה הצורה של אדם היתה

ע"ט

פאר די רשעים וועלכע זענען גישט געשריבן ביי אים אין זיין שריפט.

אברהם האט געזען די אורות פון די נפשות פון אדם און חוה אינעם מערת המכפלה

רבי יהודה ערקלערט פארנוואס אברהם האט אויסגעוועלט אינעם מערת המכפלה אלס פארעפונגס ארט פאר אים און פאר זיין ווייב, און ער זאגט אז אברהם האט געוואוסט א סימן אינעם מערת המכפלה אז דארט וועט זיין דער ארט פון זיין קבר, און זיין הארץ און ווילן אזי געווען דארט צו ווערן פאגראבן, ווייל ער איז שוין פריער אריינגעגאנגען דארט, אינעם דריטן טאג פון זיין ברית מילה אזוי ווי עס וועט ווייטער ערקלערט ווערן, און ער האט דארט געזען אדם און חוה פאהאלטן, און פון וואו האט ער געוואוסט אז די ציונים וואס זענען דארט זענען פון אדם און חוה, נאר ער האט געזען דעם געשטאלט פון אדם הראשון, דאס הייסט אז ער האט געזען זיין זעל וועלכע רוט אין קבר איבער די ביינער און ער האט אריינגעקוקט דערין, און עס האט זיך דארט געעפנט פאר

געזאגט, קום און זע, דאס וואס עס שטייט אין פסוק "וישמע אברהם אל עפרון, וישקל אברהם לעפרון את הפסך", דאס מיינט מען דעם גרויסן גלוסטעניש און פארגעניגן פון יענע גלוסטעניש וועלטן, "ארבע מאות שקל פסך" דאס מיינט די פיר הונדערט וועלטן און פארגעניגס און גלוסטענישן. און דאס וואס עס שטייט אין פסוק "עובר לסוחר", האט רב נחמן געזאגט, אז דער צדיק וועט דורכגיין אלע טויערן פון הימל און ירושלים של מעלה און קיינער וועט אים גישט אפהאלטן, קום און זע וואס עס שטייט אין פסוק "ואחרי כן קבר אברהם", דערנאך האט אברהם וואס דאס איז די נשמה, פאגראבן "את שרה אשתו", דאס איז דער גוף וואס ווערט אנגערופן שרה, און דאס איז אזוי ווי די ווערטער פון רבי חניא אז די נשמה זארגט אז דער גוף זאל געציילט ווערן מיט די אנדערע צדיקים אין זייער חבורה, און ער זאל געציילט ווערן אינעם שריפט וואס איז איבערגעגעבן ביי דומה אז ער זאל געציילט ווערן צווישן די אנדערע צדיקים, האט רבי יצחק געזאגט, אזוי האבן מיר געלערנט, אז אלע וועלכע זענען געשריבן מיטן האנט פון דומה און איבערגעגעבן דורך אים, וועלן אויפשטיין צו דער צייט וואס דער אייבערשטער איז אנגעגרייט אויפצולעבן אלע וואס רוען אין דער ערד, ווי

עומדת אצלו בפתח הג"ע, והכיר שהנפש שעל הקבר היא נפשו של אדה"ר, ולכן חמד לו את המערה ההיא לקבורתו ולשרה אשתו.

ותא חזי פל מאן דאסתפל בדיוקנא דאדם לא אשתזיב לעלמין ממיתה בא וראה כל מי ששוכב על ערש דוי ורואה את צורתו של אדה"ר לפניו זה מורה שלא ינצל ממיתה, בגין דהא בשעתא דבר נש אסתלק מעלמא חמי ליה לאדם ובהוא זמנא מית לפי שבשעה שאדם מסתלק מן העולם רואה לאדם הראשון ואז הוא מת, אבל אברהם אסתפל ביה וחקמא דיוקניה ואתקיים אבל אברהם הסתכל בו וראה את צורתו ונתקיים, וחקמא נהורא דנהיר במערתא וראה אור אחד שמאיר במערה מצד נפשו של אדם, וחד שרגא דליק ונר אחד דולק מצד נפשה של חוה, (אי נמי שראה את אור השכינה ששרמה שם נמנעה, כמנואל לקמן נע"ב), פדין תאיב אברהם דיוקניה פההוא אתר אז חמד אברהם דירת מקום קבורתו באותו המקום, ולביה ורעותיה הוה תדיר במערתא ולבו ורצונו היה תמיד באותה המערה. (דף קכו ע"א, ובביאורינו כרך ג עמ' לו-לח)

ע"ט

שטארקט ער, אפער אברהם האט געקוקט אויף אים און ער האט געזען זיין געשטאלט און איז פראצדעם געבליבן לעבן, און ער האט געזען א ליכטיגקייט וואס לייכט אינעם הייל פון דער זייט פונעם זעל פון אדם, און א ליכט פֿרענט פון די זייט פונעם זעל פון חנה (אדער מיינט עס אז ער האט געזען די ליכטיגקייט פון די שכינה וועלכע האט גערוט דארט אינעם הייל, אזוי ווי עס שטייט ווייטער אין זוהר הקדוש), דעמאלטס האט אברהם געגלוקט אז ער זאל פאגראבן ווערן דארט, און זיין הארץ און ווילן איז שטענדיג געווען אין יענעם הייל.

אים א טיר פונעם גן עדן, און יענעם געשטאלט פון אדם איז געשטאנען געבן אים ביים טיר פון גן עדן, און ער האט דערקענט אז דער זעל איבערן קבר איז דער זעל פון אדם הראשון, דעריבער האט ער געגלוקט דעם הייל אז ער מיט זיין ווייב שרה זאלן דארט פאגראבן ווערן.

קום און זע, יעדער איינער וועלכער ליגט אויפן קראנקן בעט און ער זעט דעם געשטאלט פון אדם הראשון פאר אים, ווייזט דאס אז ער וועט נישט געראטעוועט ווערן פון טויט, ווייל אינדערצייט וואס דער מענטש גייט אנוועק פון דער וועלט זעט ער אדם הראשון און דעמאלטס

שבח דא שירתא

על לימוד הזוהר אין שום הגבלות

אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רובו מדרש והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים.

(הוספות בנין יוסף, פוז'ין)

פרשת חיי שרה תשפ"א

צו באקומען דעם גליון יעדע זואך שיקט א אימייל צו: 3022233@gmail.com

ה

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

"ובלכתך בדרך"
פארמאט
70 כרכים
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
(6.5/4.5 ln)

גרויסע סעט (ln 9.5/6.5)

קלענערע סעט - מהדורת ר' הערשל וועבער
(ln 7/5)

732.677.0051

פאר
דעליזוערי
רופט: